

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה, תשי"ד — 1954 *

- הגדרות
1. בחוק זה תהא לכל מונח המשמעות שיש לו בפקודת מס הכנסה, 1947¹ (להלן — הפקודה), אם אין כוונה אחרת משתמעת מגופו של הענין.
- תיקון סעיף 4
2. בסעיף 4 לפקודה, במקום סעיף קטן (3) יבוא סעיף קטן זה :
- «(3) לא יאוחר משנים עשר חדשים מתום כל שנת שומה יפרסם שר האוצר, בדרך ובמקום שיקבע, רשימה של כל הנישומים ובה יפורש סכום ההכנסה החייבת במס של כל אחד מהם, לאותה שנת שומה, כפי שנמסר בדין וחשבון שהגיש, או כפי שנקבע על ידי פקיד השומה או על ידי בית המשפט, הכל לפי הענין; חל שינוי ברשימה האמורה — עקב השגה או ערעור שהוגשו על ידי הנישום — תתוקן הרשימה בהתאם לכך. כל אדם רשאי לעיין, במועדים ובמקומות שנקבעו, ברשימה שפורסמה כאמור וכן לקבל, תמורת אגרה שנקבעה, העתק מאושר מהרשימה, כולה או מקצתה; על אף האמור בסעיף קטן זה רשאי שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, להימנע מלכלול סוג מסויים של נישומים ברשימת הנישומים שתפורסם כאמור.»
- תיקון סעיף 5
3. בסעיף 5 (1) (ב) לפקודה יימחק התנאי המגביל.
- תיקון סעיף 8
4. בסעיף 8 לפקודה —
- (1) בפסקה (ו), במקום «לעניני דת, צדקה או חינוך» יבוא «לעניני דת, צדקה, חינוך או תרבות»;
- (2) בפסקה (מ), במקום «שיבוא עליו אישור הנציב» יבוא «שיבוא עליו אישור שר האוצר».
- תיקון סעיף 11
5. בסעיף 11 (1) לפקודה תימחק פסקה (ג).
- החלפת סעיף 14
6. במקום סעיף 14 לפקודה יבוא סעיף זה :
- «זיכוי לתושב ישראל² 14. יחיד שהיה תושב ישראל בשנה שקדמה לשנת השומה, זכאי להפחתה של 120 לירות מסכום המס שהוא חייב לשלם.»
- תיקון סעיף 14א
7. בסעיף 14א לפקודה, בכל מקום בו מופיעה המלה «הניכוי», תבוא המלה «הזיכוי».
- תיקון סעיף 14ב
8. בסעיף 14ב (1) לפקודה, במקום «נוסף על כל ניכוי וזיכוי» יבוא «נוסף על כל זיכוי».
- תיקון סעיף 15
9. בסעיף 15 לפקודה, במקום «30 לירות» יבוא «45 לירות».
- תיקון סעיף 15א
10. בסעיף 15א לפקודה, במקום «100 לירות» יבוא «120 לירות».
- תיקון סעיף 15ב
11. בסעיף 15ב לפקודה, בהערת השולים, במקום «ניכוי» יבוא «זיכוי», המלים «בבירור הכנסתו החייבת במס של» יימחקו, ובמקום «יותר ניכוי של 180 לירות» יבוא «זכאי לזיכוי ממש בסכום של 60 לירות».

¹ נחקל בכנסת ביום י"ח באב תשי"ד (17 באוגוסט 1954); הצעת החוק ודבריו הסבר נתפרסמו בה"ח 201, תשי"ד, עמ' 142.

² ע"ר 1047, תוס' 1 סס' 1568, עמ' 77.

12. בסעיף 15ג לפקודה —

- (1) ברישא לסעיף קטן (1), במקום „30 לירות בעד הילד הראשון, 40 לירות בעד הילד השני” יבוא „45 לירות בעד כל אחד משני הילדים הראשונים, 60 לירות בעד הילד השלישי” ;
- (2) פסקה (ב) לסעיף קטן (1) — תימחק ;
- (3) בסעיף קטן (2), במקום „שלוש מאות לירות” יבוא „ארבע מאות וחמישים לירות”.

13. בסעיף 15ד לפקודה —

- (1) בסעיף קטן (1), במקום „לא יותר מ־30 לירות” יבוא „לא יותר מ־45 לירות”, ובמקום „ולא יותר מ־60 לירות בעד שני בני משפחה או יותר” יבוא „ולא יותר מ־90 לירות בעד שני בני משפחה או יותר, ובלבד שלא יותר זיכוי כאמור אם ההכנסה של אותו בן משפחה עלתה באותה שנה על 600 לירות” ;
- (2) בסעיף קטן (2), במקום „30 לירות” יבוא „45 לירות”.

14. סעיף 15ה לפקודה — בטל.

15. בסעיף 16 לפקודה —

- (1) במקום סעיף קטן (ב) יבוא סעיף קטן זה :
- „(ב) לטיפול רפואי שלו או של בני משפחתו כאמור או של שניהם כאחד ;”
- (2) אחרי סעיף קטן (ה) יווסף סעיף קטן זה :
- „(ו) כדמי ביטוח לפי חוק הביטוח הלאומי, תשי״ד—1954”¹ ;
- (3) במקום הסיפא תבוא סיפא זו : „יזוכה ממס בסכום השווה ל־30 אחוז מהסכומים ששילם כאמור, אולם הזיכוי ממס לפי סעיף זה לא יעלה על 10 אחוזים מסכום המס לפני כל זיכוי, או על 200 לירות, הכל לפי הסכום הקטן יותר, אך לא יפחת מ־42 לירות או מהסכומים ששולמו כאמור, הכל לפי הסכום הקטן יותר”.

16. סעיף 16א לפקודה — בטל.

17. סעיף 16אא לפקודה — בטל.

18. בסעיף 16ב לפקודה, במקום „למוסד ציבורי או למוסד של תורה, דת, תרבות או סעד שאותם אישר נציב מס הכנסה” יבוא „או למוסד ציבורי שאינו מתנהל לשם השגת רווחים ושמטרותיו הן כולן לתועלת הציבור ובלבד שיש עליו אישור הנציב”.

19. בסעיף 19א (2) לפקודה —

- (1) בפסקה (ב), במקום „יותר ניכויים וזיכויים ממס לפי הסעיפים 14 עד 16ב, והוראות הסעיף 23 יחולו” יבוא „יותר הזיכויים ממס לפי הסעיפים 14 עד 16ב, והוראות סעיף 23, למעט סעיף קטן (2) בו, יחולו” ;
- (2) פסקה (ו) — תימחק ;
- (3) בפסקה (ז), במקום „בברירות הניתנות לפי הסעיפים 15ד ו־23” יבוא „בברירה הניתנת לפי סעיף 15ד (2)”.

¹ ס״ח 187, תשי״ד, עמ׳ 6.

20. בסעיף 23 לפקודה —

- (1) במקום פסקה (א) לסעיף קטן (2) תבוא פסקה זו :
 „(א) הזיכוי לפי סעיף 14 יותר רק לאיש הזיכוי לפי סעיף 15 יותר רק לאשה“ ;
- (2) בסעיף קטן (2) (ג), במקום „לפי הסעיפים 15, 15ג, 15ד, 16, 16א, ו-16אא“ יבוא „לפי הסעיפים 15, 15ג, 15ד ו-16“ ;
- (3) בסעיף קטן (3), בסופו, במקום הנקודה יבוא פסיק ואחריו המלים „ויותר זיכוי לאיש לפי סעיף 15א, אולם לא יורשה חישוב המס בנפרד לפי סעיף קטן (2)“.

21. במקום סעיף 29 לפקודה יבוא סעיף זה :

29. „שיעורי המס
 יוטל בשיעורים אלה :
- (1) על כל לירה מ-5000 לירות הראשונות — 150 פרוטות ועוד סכום פרוטות השווה לסכום ההכנסה בלירות כשהוא מחולק לעשרים ;
- (2) על כל לירה נוספת — 650 פרוטות.
- (ב) המס על ההכנסה החייבת במס של כל תושב חוץ — למעט חברה — יוטל בשיעורים אלה :
- (1) לא עלתה ההכנסה על 2000 לירות יהיה המס 250 פרוטות על כל לירה ;
- (2) עלתה ההכנסה על 2000 לירות יהיו שיעורי המס כאמור בסעיף קטן (א).
- (ג) יחיד שהיתה לו הכנסה החייבת במס לפי סעיף 5 (1) (ב) שממנה נוכו סכומים על חשבון המס לשנת השומה הבאה לפי סעיף 48, המס המוטל עליו לאותה שנת שומה יוקטן בשיעור של עשרה אחוזים מסכום המס שהוא חייב על אותה הכנסה לאותה שנת שומה לפני כל זיכוי, ובלבד שהקטנה זו לא תעלה על 120 לירות.
- (ד) יחיד ששילם בשנה שקדמה לשנת השומה את כל המגיע ממנו על פי פקודה זאת וגם מפרעות, שלא דרך ניכוי לפי סעיף 48, על חשבון המס לאותה שנת שומה בסכום השווה ל-80% לפחות מהמס המגיע ממנו לאותה שנת שומה, יוקטן סכום המס האמור בחמישה אחוזים.
- (ה) על אף האמור בסעיף זה לא יעלה סך כל המס שיחיד חייב לשלמו על 50% מהכנסתו החייבת במס בצירוף הסכומים הפטורים ממס לפי סעיף 48א.“

22. במקום סעיף 29ב לפקודה יבוא סעיף זה :

- 29ב. על אף האמור בסעיף 29, לא יעלה שיעור המס על הכנסה שנתקב- לה משכר בעד עבודה בשעות נוספות על 225 פרוטה לכל לירה, אם אותו שכר שולם לאדם שלגביו אישר שר האוצר, על פי המלצת ועדה ששר האוצר ימנה לענין סעיף זה, כי עבודתו בשעות נוספות היתה הכרחית עקב חיוניות עבודתו וחוסר אפשרות להחליפו בעובד אחר, ובלבד שהור-
- „שיעור המס על שכר בעד שעות נוספות במקרים מסויימים

אות סעיף זה לא יחולו על אותו חלק מהשכר בעד עבודה בשעות נוספות
העולה על 30 אחוז משכרו הרגיל של הנישום.

תיקון סעיף 62

בסעיף 62 לפקודה — 23.

(1) בסעיף קטן (1), בסופו, במקום הנקודה יבוא פסיק, ואחריו מלים אלו:
"להלן — שנת השומה לחישוב המפרעה";

(2) לאחר סעיף קטן (1) יוסף סעיף קטן זה:

"(א1) שר האוצר רשאי, בצו, להגדיל את שיעור המפרעות לפי סעיף זה, ולשנות את תאריכי פרעונן; כן רשאי הוא לקבוע שיעורי מפרעה שונים לגבי שנות שומה שונות לחישוב המפרעה";

(3) במקום סעיף קטן (4) יבוא סעיף קטן זה:

"(4) אדם שהיתה לו הכנסה חייבת במס בשנת שומה פלונית ולא נתחייב בתשלום מס בעבר, ישלם את המפרעות לפי סעיף קטן (1) בשיעור של 25% מסכום המס המשוער שהוא עשוי, לפי אומדנו, להיות חייב בו לשנת השומה הבאה, ויגיש לפקיד השומה במועד תשלום כל מפרעה הצהרה על המס המשוער האמור. לא מסר הצהרה כאמור, או מסר הצהרה כזו ויש לפקיד השומה טעמים סבירים להאמין כי ההצהרה אינה נכונה, רשאי פקיד השומה לקבוע לפי מיטב שפיטתו את סכום המפרעה שאותו אדם חייב לשלם. דין קביעה כאמור לענין השגה וערעור, כדין שומה לפי סעיף 55."

תיקון סעיף 63

בסעיף 63 לפקודה, בסעיפים קטנים (3) ו-(4), במקום "30 יום" יבוא "15 יום".

חוספת סעיף 63א

25. לאחר סעיף 63 לפקודה יוסף סעיף זה:

„קנס על גרעון 63א. (א) בסעיף זה „גרעון” —

(1) הסכום שבו עודף המס שנישום חייב בו על המס שהוא

חייב על פי הצהרתו הוא לפי סעיף 43א אם הגיש הצהרה כזו,

או

(2) המס שנקבע לפי סעיף 55 (3), אם לא הגיש הצהרה כאמור,

הכל לפי הענין.

(ב) נישום שבחשבונו נקבע גרעון העולה על 25% מהמס שהוא

חייב בו ולנציב יש טעמים סבירים להאמין, כי הגרעון לא היה מתהווה אילו לא התרשל הנישום ללא הצדקה סבירה בהצהרה שמסר על הכנסתו או באי מסירת ההצהרה, יוסף לסכום המס שהנישום חייב בו סכום השווה:

(1) ל-10% מסכום הגרעון, אם לאותו גישום לא נקבע גרעון

בעבר;

(2) ל-15% מסכום הגרעון, אם לאותו גישום כבר נקבע גרעון

פעם אחת בעבר;

(3) ל-25% מסכום הגרעון בכל מקרה אחר.

(ג) היו לנציב טעמים סבירים להאמין, כי הגרעון נוצר במזיד

ומתוך כוונת הנישום להתחמק מתשלום מס, יוסף לסכום המס שאותו נישום חייב בו כפל הסכומים הנקובים בסעיף קטן (ב).

(ד) לענין סעיף 59 דין הוספת קנס על גרעון לפי סעיף זה כדין שומה, אלא שבבירור ההשגה — אם תוגש השגה כזו — יוועץ פקיד השומה בוועדה שנתמנתה לפי סעיף 55א.

26. בסעיף 75 לפקודה, במקום „לקנס של 200 לירות, ובמקרה אי־תשלום למאסר לפרק זמן שלא יעלה על 3 חדשים” יבוא „למאסר של 3 חדשים או לקנס של 1000 לירות או לשני הענשים כאחד.” תיקון סעיף 75

27. בסעיף 76 לפקודה, במקום „לקנס של 200 לירות ובמקרה אי־תשלום למאסר לפרק זמן שלא יעלה על 3 חדשים, וקנס של 2 לירות לכל יום שבו נמשך אי־התשלום לאהר חיוב בדין” יבוא „למאסר של 6 חדשים או לקנס של 2000 לירות או לשני הענשים כאחד.” תיקון סעיף 76

28. בסעיף 77 (1) לפקודה, במקום „לקנס של 300 לירות” יבוא „למאסר של שנה אחת או לקנס של 3000 לירות”, ובסופו יוספו המלים „או לשני הענשים כאחד.” תיקון סעיף 77

29. בסעיף 78 (1) לפקודה, במקום „לקנס של 300 לירות ופי שניים מכלל סכומם של הניכויים ההם, ובמקרה אי־תשלום — למאסר של ששה חדשים” יבוא „למאסר של שנה אחת או לקנס של 3000 לירות ופי שניים מסך כל הניכויים האמורים או לשני הענשים כאחד.” תיקון סעיף 78

30. בסעיף 79 (1) לפקודה, במקום „לקנס של 1000 לירות” יבוא „לקנס של 10.000 לירות” ובמקום „3 חדשים” יבוא „שנתיים.” תיקון סעיף 79

31. חוק זה יחול על שנת השומה 1954/55 ועל כל שנת שומה שלאחריה. תחולה

32. (א) הכנסתו של יחיד, תושב ישראל, שנתקבלה בשנה שקדמה לשנת השומה 1954/55, יראהו כהכנסה הכוללת תוספת יוקר, וצו לפי סעיף 8 לפקודה יחול עליה אף אם לא היתה הכנסה החייבת במס לפי סעיף 5 (1) (ב) לפקודה; אולם אם הכנסתו הכוללת של אותו יחיד עלתה על 2400 לירות יוקטן הסכום הפטור לפי סעיף 8 לפקודה ב־400 פרוטה לכל לירה העודפת על 2400 לירות; ובלבד שהסכום הפטור לא יוקטן מהסכום שהיה פטור אילולא הוראות סעיף קטן זה. הוראות מעבר

(ב) על אף האמור בסעיף 29 לפקודה יהיה המס שיחיד חייב לשלמו לשנת השומה 1954/55 מחצית סך־הכל של שני סכומים אלה:

(1) סכום המס שאותו יחיד היה חייב לשלמו אילולא הסעיפים 6 ו־21 לחוק זה;

(2) סכום המס שאותו יחיד חייב לשלמו לפי הפקודה כפי שתוקנה בחוק זה; ובלבד שגם לענין פסקה (1) יבוא סעיף 29 (ג) לפקודה כפי שניתן בחוק זה במקום סעיף 29 (3) כפי שהיה לפני כן.

(ג) על אף האמור בסעיף 43 לפקודה יוגש הדין וחשבון על ההכנסה שנתקבלה בשנת השומה שנסתיימה ביום כ"ו באדר ב' תשי"ד (31 במרס 1954) לא יאוחר מיום ג' בתשרי תשט"ו (30 בספטמבר 1954).

ל ו י א ש כ ו ל
שר האוצר

מ ש ה ש ר ת
ראש הממשלה

י צ ח ק ב ן - צ ב י
נשיא המדינה